

Protestantse Gemeente
De Westhoek te Sluis

14 september 2024

*Als een bloem zo is het leven,
't begin is teer en klein.
De één die bloeit uitbundig
de ander geurt heel fijn.
Sommige bloemen blijven lang,
weer anderen blijven even.
Vraag niet bij welke bloem je hoort,
dat is 't geheim van het leven*

Nellie de Smit - van Hoeve

14 juni 1940

7 september 2024

Voorganger: ds. Vrouwkje Dees.

U zij de Glorie : 1. 2, 3.

U zij de glorie, opgestane Heer',

U zij de victorie, nu en immermeer.

Uit een blinkend stromen daalde d'engel af,
heeft de steen genomen van 't verwonnen graf.

U zij de glorie, opgestane Heer',

U zij de victorie, nu en immermeer.

U zij de Glorie : 1, 2. 3.

Zie Hem verschijnen, Jezus, onze Heer',

Hij brengt al de Zijnen in Zijn armen weer.

Weest dan volk des Heeren blijde en welgezind

en zegt telkenkere: "Christus overwint"

U zij de glorie, opgestane Heer',

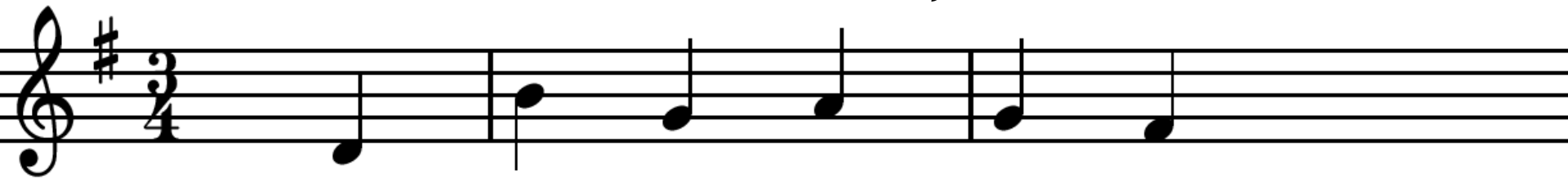
U zij de victorie, nu en immermeer.

U zij de Glorie : 1, 2, 3.

Zou ik nog vrezen, nu Hij eeuwig leeft,
Die mij heeft genezen, Die mij vrede geeft?
In Zijn godd'lijk wezen is mijn glorie groot,
niets heb ik te vrezen in leven en in dood
U zij de glorie, opgestane Heer',
U zij de victorie, nu en immermeer.

Lied 23b : 1, 2, 5.

1 De Heer is mijn her-der!

'k Heb al wat mij lust;

Hij zal mij ge - lei - den

naar gra - zi - ge wei-den.

Lied 23b : 1. 2, 5.

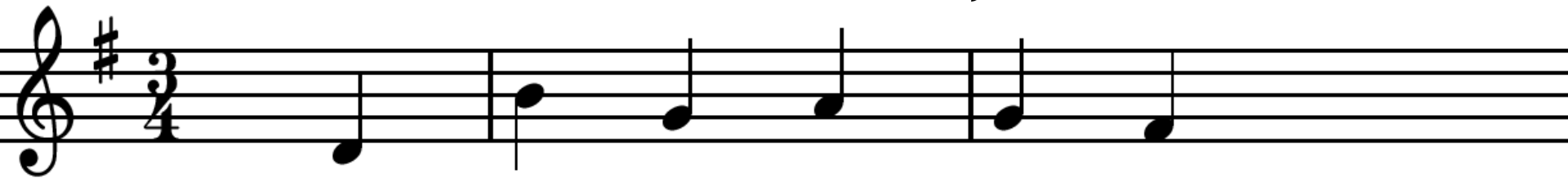

Hij voert mij al zacht-kens

aan wa-teren der rust.

Lied 23b : 1, 2, 5.

2 De Heer is mijn her-der!

Hij waakt voor mijn ziel,

Hij brengt mij op we - gen

van goed-heid en ze - gen,

Lied 23b : 1, 2. 5.

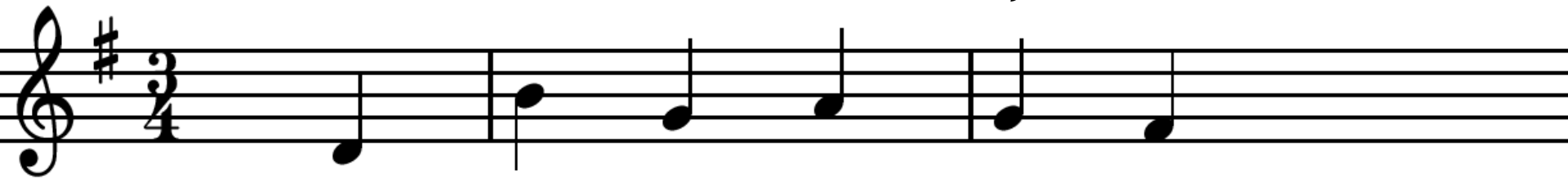

Hij schraagt me als ik wan-kel,

Hij draagt me als ik viel.

Lied 23b : 1, 2, 5,

5 De Heer is mijn her-der!

Hem blijf ik ge - wijd!

'k zal im - mer ver - ke - ren

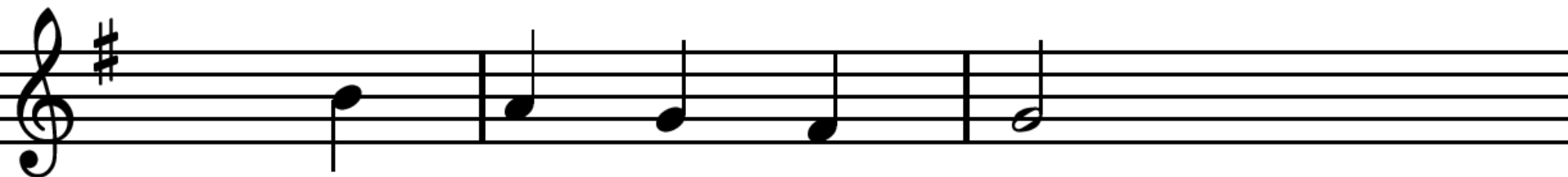
in 't huis mij - nes He - ren:

Lied 23b : 1, 2, 5.

*

zo kroont met haar ze - gen

zijn lief - de me al - tijd.

Lied 913 : 1, 2.

1 Wat de toe-komst bren - gen mo - ge,

mij ge - leidt des He - ren hand;

moe-dig sla ik dus de o - gen

naar het on - be - ken - de land.

Lied 913 : 1. 2.

Leer mij vol - gen zon - der vra - gen;

Va - der, wat Gij doet is goed!

Leer mij slechts het he - den dra - gen

met een rus - tig, kal - me moed!

Lied 913 : 1, 2,

2 Heer, ik wil uw lief - de lo - ven,

al be - grijpt mijn ziel U niet.

Za - lig hij, die durft ge - lo - ven,

ook wan - neer het oog niet ziet.

Lied 913 : 1, 2.

*

Schij-nen mij uw we - gen dui-ter,

zie, ik vraag U niet: waar - om?

Een-maal zie ik al uw luis - ter,

als ik in uw he - mel kom!

Lezing: Psalm 139 : 1 - 7.

¹ *Voor de koorleider. Van David, een psalm.*

HEER, u kent mij, u doorgrondt mij,

² u weet het als ik zit of sta,
u doorziet van verre mijn gedachten.

³ Ga ik op weg of rust ik uit, u merkt het op,
met al mijn wegen bent u vertrouwd.

Lezing: Psalm 139 : 1 - 7.

*

- 4 Geen woord ligt op mijn tong,
of u, HEER, kent het ten volle.
- 5 U omsluit mij, van achter en van voren,
u legt uw hand op mij.
- 6 Wonderlijk zoals u mij kent,
het gaat mijn begrip te boven.
- 7 Hoe zou ik aan uw aandacht ontsnappen,
hoe aan uw blikken ontkomen?

Lied 753 : 1. 2, 3, 6.

1 Er is een land van lou - ter licht

waar hei-ligen heer-sers zijn.

Nooit gaat de gou-den dag daar dicht

in dui-ter - nis of pijn.

Lied 753 : 1, 2. 3, 6.

2 Daar is het al - tijd len - te - tijd,

in bloei staat el - ke plant.

Al - leen de smal - le doods-zee scheidt

ons van dat za - lig land.

Lied 753 : 1, 2, 3. 6.

3 Men ziet het veld aan de o-ver-kant

in groe-ne luis-ter staan,

als Is - ra - el 't be - loof - de land

zag o - ver de Jor - daan.

Lied 753 : 1, 2, 3, 6.

*

6 God, laat ons staan als Mo - zes hier

hoog in uw zon - ne - schijn,

en geen Jor - daan, geen doods - ri - vier

zal schei - ding voor ons zijn.

Lied 221 : 1, 2, 3.

1 Zo vriendelijk en veilig als het licht,

zo als een mantel om mij heen gesla-gen,

zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht,

ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vra-gen,

Lied 221 : 1. 2, 3.

dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.

Wil mij behoeden en op handen dra-gen.

Lied 221 : 1, 2, 3.

2 Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd

waakt o-ver mij en o-ver al mijn gan-gen.

Wie zou ik wor-den, waart Gij niet be-reid

om, als ik val, mij tel-kens op te van-gen.

Lied 221 : 1, 2. 3.

Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.

Ik moet in lief en leed naar U ver-lan-gen.

Lied 221 : 1, 2, 3,

3 Spreek Gij het woord dat mij ver-troos-ting geeft,

dat mij be-vrijdt en op-neemt in uw vre-de.

Ont-steek die vreug-de die geen ein-de heeft,

wil al-le lief-de aan uw mens beste-den.

Lied 221 : 1, 2, 3.

*

Wees Gij van-daag mijn brood, zo-waar Gij leeft

Gij zijt toch zelf de ziel van mijn ge-be-den.

*Als een bloem zo is het leven,
't begin is teer en klein.
De één die bloeit uitbundig
de ander geurt heel fijn.
Sommige bloemen blijven lang,
weer anderen blijven even.
Vraag niet bij welke bloem je hoort,
dat is 't geheim van het leven*